

DE VLAAMSE MINISTER VAN BRUSSEL, JEUGD EN MEDIA

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: Voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, wat betreft de gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2019/882 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 betreffende de toegankelijkheidsvoorschriften voor producten en diensten

Tweede principiële goedkeuring

Samenvatting

Met voorliggend ontwerpdecreet wordt Richtlijn (EU) 2019/882 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 betreffende de toegankelijkheidsvoorschriften voor producten en diensten (hierna: Toegankelijkheidsrichtlijn) omgezet. Deze richtlijn heeft als algemene doelstelling het verbeteren van de werking van de eengemaakte markt voor specifieke toegankelijke producten en diensten, in het bijzonder door belemmeringen voor het vrije verkeer van bepaalde toegankelijke producten en diensten ten gevolge van uiteenlopende toegankelijkheidsvoorschriften in de lidstaten weg te nemen en te voorkomen. De Toegankelijkheidsrichtlijn is van toepassing op een brede waaier van producten en diensten. Gelet op de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap voor de inhoudelijke en technische aspecten van de audiovisuele en de auditieve mediadiensten wordt de Toegankelijkheidsrichtlijn hierbij omgezet in zoverre deze betrekking heeft op eindapparatuur voor gebruik door consumenten met interactieve computerfuncties voor toegang tot audiovisuele mediadiensten, en op diensten die toegang verlenen tot audiovisuele mediadiensten waaronder elektronische programmagidsen (EPG's). Deze omzetting gebeurt via een wijziging van het Mediadecreet. Daarnaast bevat dit ontwerpdecreet één bepaling over productplaatsing en een aantal bepalingen betreffende radio-omroep.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/INHOUDELIJK STRUCTUURELEMENT/BELEIDSDOELSTELLING

Het voorliggend voorontwerp van decreet heeft betrekking op het beleidsveld media en is gerelateerd aan het inhoudelijk structurelement beleidswerking en internationaal beleid ondersteunen.

In het Regeerakkoord van de Vlaamse Regering 2019 – 2024 zijn volgende passages terug te vinden:

“De Vlaamse Regering wil elke Vlaming – ongeacht zijn afkomst, overtuiging, leeftijd, handicap of geaardheid – de kans geven zich te ontplooien als individu en als burger in de maatschappij. Vlaanderen zal een warme thuis zijn en zorg dragen voor iedereen die hier geboren wordt, opgroeit, woont, werkt en leeft. Onze gemeenschap laat niemand in de steek”.

“Als overheid hebben we een belangrijke verantwoordelijkheid in het creëren van gelijke kansen voor alle burgers opdat iedereen volwaardig en evenredig kan participeren aan de samenleving”.

“Bij de implementatie van EU-richtlijnen gaat Vlaanderen in het belang van ons economisch weefsel niet ruimer of strenger dan strikt noodzakelijk is (i.e. het ‘no gold plating’-principe)”.

In de beleidsnota media 2019-2024 zijn volgende passages terug te vinden onder SD A.3. “Optimaliseren van kader en instrumenten voor mediabeleid” / OD A.3.2. “Inzetten op een kwalitatief, toekomstbestendig en helder regelgevend kader rond media”:

“Op 17 juni 2019 verscheen de Europese Toegankelijkheidsrichtlijn. Doel van de richtlijn is om verschillende goederen en diensten toegankelijker te maken, o.a. voor personen met een beperking, ouderen, enz. Waar het mijn bevoegdheden betreft, zal ik initiatief nemen tot omzetting van de Toegankelijkheidsrichtlijn via het mediadecreet, uiterlijk op 28 juni 2022”.

Met dit voorontwerp van decreet wordt de Toegankelijkheidsrichtlijn omgezet in het Mediadecreet.

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

- De Vlaamse Regering gaf haar eerste principiële goedkeuring aan dit dossier op 16 juli 2021 (VR 2021 1607 DOC.0914/1BIS).
- De Sectorraad Media van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media verleende advies op 13 september 2021.

Advies Sectorraad Media dd. 13 september 2021

De Sectorraad Media van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media formuleerde op 13 september 2021 zijn advies over het voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, wat betreft de

gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2019/882 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 betreffende de toegankelijkheidsvoorschriften voor producten en diensten.

De Sectorraad Media onderschrijft om bij de omzetting van de Toegankelijkheidsrichtlijn de aanpak en methodes uit deze Europese Richtlijn te volgen. Daarnaast heeft de Sectorraad Media nog enkele praktische vragen bij de verdere uitwerking van deze richtlijn.

1. De Sectorraad Media stelt dat het niet duidelijk is hoe de opties uit de bijlagen zich concreet zullen vertalen in meer toegankelijke Vlaamse mediadiensten.

In repliek hierop kan gesteld worden dat de bijlagen bij het voorontwerp van decreet een rechtstreekse herneming zijn van de bijlagen bij de Toegankelijkheidsrichtlijn die relevant zijn voor de toegankelijkheid van eindapparatuur met interactieve computerfuncties voor toegang tot televisiediensten, en van diensten die toegang verlenen tot televisiediensten. In uitvoering van het Vlaams Regeerakkoord zijn we bij de implementatie van de Toegankelijkheidsrichtlijn niet ruimer of strenger dan strikt noodzakelijk is (i.e. het 'no gold plating'-principe).

De betrokken toegankelijkheidsvoorschriften moeten ertoe leiden dat de interne markt voor specifieke toegankelijke producten en diensten beter zal functioneren, en dus dat de beschikbaarheid van toegankelijke producten en diensten in de interne markt gaat toenemen. Hoe de toegankelijke Vlaamse mediadiensten er als gevolg van deze voorschriften precies zullen uitzien, hangt af van de manier waarop aanbieders deze zullen omzetten in de praktijk. In bepaalde gevallen zal dit wellicht voor de gehele Europese markt vorm krijgen. We kunnen niet vooruitlopen op de technologische ontwikkelingen die zich de komende jaren zullen voordoen.

2. Daarnaast vraagt de Sectorraad Media zich af of deze praktische vraagstukken verder zullen worden uitgewerkt in uitvoeringsbesluiten, door loutere interpretatie en implementatie vanwege de Regulator of via een gezamenlijke concrete interpretatie. De Sectorraad verkiest de laatste optie, en vraagt dan ook om bij de verdere uitwerking en implementatie van de richtlijn voldoende af te stemmen met alle betrokken stakeholders teneinde onduidelijkheid weg te werken, een helder zicht te krijgen op verwachtingen en haalbaarheid, en rechtszekerheid te creëren.

Het is weinig gebruikelijk om de uitvoering van een decreet te laten verlopen via een gezamenlijke concrete interpretatie waarbij stakeholders betrokken worden. De belangrijkste principes rond toegankelijkheid van eindapparatuur en diensten zijn opgenomen in het voorontwerp van decreet. De Vlaamse Regulator voor de Media zal met deze principes rekening moeten houden wanneer hij dit gaat toepassen. De technologische oplossingen voor toegankelijkheid evolueren snel, daarom kunnen we op dit moment moeilijk vooruitlopen op concrete uitwerkingen. Met toepassing van het ontworpen artikel 214/2, §3 kunnen aanbieders die van mening zijn dat het opvolgen van alle toegankelijkheidsvoorschriften een ingrijpende wijziging van hun apparaat of dienst vereist of hen een onevenredige last oplevert, van de naleving van die toegankelijkheidsvoorschriften geheel of gedeeltelijk vrijgesteld worden. Het ontworpen artikel 214/2, §3, derde lid, bepaalt dat de Vlaamse Regering de criteria kan uitwerken die zullen worden gebruikt voor de beoordeling van de onevenredige last en die zijn opgenomen in bijlage 3. Om consequent te zijn, moet de Vlaamse Regering ook criteria kunnen uitwerken die zullen worden gebruikt voor de beoordeling van de ingrijpende wijziging, waarvan sprake in het ontworpen artikel 214/3, §3, eerste lid. Dit wordt aan de tekst van het ontworpen artikel 214/2, §3, derde lid toegevoegd. Over de betrokken uitvoeringsbesluiten zal overleg gepleegd worden met de betrokken stakeholders.

3. Volgens de Sectorraad Media is het op basis van artikel 14 niet duidelijk welke uitzonderingen concreet worden toegelaten voor vrijstelling van de toegankelijkheidsvoorschriften. De Sectorraad Media is van mening dat de criteria voor vrijstelling noch te streng mogen zijn, noch te laks mogen worden gedefinieerd.

In antwoord hierop kan gesteld worden dat de uitzonderingen in het ontworpen artikel 214/2, §3, eerste lid, zijn overgenomen uit artikel 14.1 van de Toegankelijkheidsrichtlijn zonder dat daarvan afgeweken wordt. De Vlaamse Regulator voor de Media zal moeten interpreteren wat

precies kan verstaan worden onder “fundamentele wijziging van de wezenlijke aard” van een eindapparaat of dienst, als gevolg van een ingrijpende wijziging ervan, en onder “onevenredige last voor de betrokken aanbieders”. Beide criteria kunnen verder uitgewerkt worden in een Besluit van de Vlaamse Regering.

In dit verband moet ook opgemerkt worden dat de uitzondering wegens onevenredige last op proportionele wijze moet worden toegepast. Overweging (66) van de Toegankelijkheidsrichtlijn bepaalt in dat verband het volgende: *“In uitzonderlijke gevallen waarin de naleving van de toegankelijkheidsvoorschriften van deze richtlijn de marktdeelnemers onevenredig zou belasten, moet van de marktdeelnemers enkel worden verlangd dat zij deze voorschriften naleven voor zover die geen onevenredige last opleveren. In dergelijke naar behoren gemotiveerde gevallen zou het voor een marktdeelnemer redelijkerwijze niet mogelijk zijn één of meer van de toegankelijkheidsvoorschriften van deze richtlijn volledig toe te passen. De marktdeelnemer moet de onder de werkingssfeer van deze richtlijn vallende diensten en producten niettemin zo toegankelijk mogelijk maken door die voorschriften toe te passen voor zover zij geen onevenredige last opleveren. De toegankelijkheidsvoorschriften die volgens de marktdeelnemer geen onevenredige last opleveren, moeten onverkort gelden. Uitzonderingen op de naleving van één of meer toegankelijkheidsvoorschriften wegens de onevenredige last die zij opleveren, mogen niet verder gaan dan hetgeen strikt noodzakelijk is om die last met betrekking tot het product of de dienst in kwestie in elk individueel geval te beperken.”*

Zelfs als een toegankelijkheidsvoorschrift door een aanbieder niet kan worden gevolgd omdat het voor hem een onevenredige last oplevert, moeten andere toegankelijkheidsvoorschriften die geen onevenredige last opleveren, nog steeds worden nageleefd. Om dit te verduidelijken wordt de formulering van de eerste zin van het ontworpen artikel 214/2 van vóór het wetgevingstechnisch en taaladvies hernomen: “De toegankelijkheidsvoorschriften, vermeld in paragraaf 1 en 2, zijn uitsluitend van toepassing voor zover de naleving ervan geen van de volgende gevolgen heeft”.

4. De Sectorraad Media stelt dat het onduidelijk is in welke mate het ontworpen artikel 214/4, §4, het krijgen van financiering voor specifieke toegankelijkheidsingrepen aan een mediaspeler de mogelijkheid ontzegt om een vrijstelling te vragen, inclusief voor toegankelijkheidsverbeteringen in totaal andere domeinen dan deze waarvoor de financiering is bedoeld.

In uitvoering van artikel 14.6 van de Toegankelijkheidsrichtlijn stelt het ontworpen artikel 214/2, §4, inderdaad dat als aanbieders uit andere bronnen dan hun eigen middelen financiering ontvangen om de toegankelijkheid te verbeteren, ongeacht of het om publieke of particuliere financiering gaat, ze geen beroep kunnen doen op de uitzondering van “onevenredige last” om toegankelijkheidsvoorschriften niet toe te passen. Deze regel moet gesitueerd worden in de context van de richtlijn die bij dit ontwerp van decreet wordt omgezet: het betreft hier de financiering die aanbieders zouden ontvangen om de toegankelijkheid in de zin van de Toegankelijkheidsrichtlijn te verbeteren. Dat wil zeggen: de toegankelijkheid van tot televisiediensten toegang verschaffende diensten en de toegankelijkheid van eindapparatuur met interactieve computerfuncties voor toegang tot televisiediensten. Voor aanbieders die financiering ontvangen om andere vormen van toegankelijkheid te verzekeren, bijvoorbeeld toegankelijkheid van de inhoud van een televisiedienst door middel van ondertiteling of audiodescriptie, is het niet uitgesloten dat zij op de uitzondering van “onevenredige last” beroep zouden kunnen doen.

5. De Sectorraad Media raadt aan om bij de implementatie van de richtlijn in dialoog te treden met de belangenorganisaties die duidelijke standpunten omtrent toegankelijkheid hebben geformuleerd en wiens expertise en ervaringsdeskundigheid zeker waardevol kunnen zijn in de verschillende stappen van het proces.

In aanloop van de omzetting van de Toegankelijkheidsrichtlijn werd op Vlaams niveau advies geformuleerd door de Vlaamse Adviesraad NOOZO en werd met hen ook een overleg georganiseerd. Daarnaast worden op de interfederale werkgroep die de omzetting van de Toegankelijkheidsrichtlijn opvolgt geregeld belangenorganisaties uitgenodigd. In de toekomst zal de dialoog met belangenorganisaties vanuit het Vlaamse niveau verder gezet worden,

bijvoorbeeld naar aanleiding van het besluit van de Vlaamse Regering waarin de criteria zullen worden uitgewerkt voor het nader bepalen van de uitzonderingen gebaseerd op “fundamentele wijziging” en “onevenredige last”.

6. De Sectorraad Media adviseert om ook micro-ondernemingen in het implementatieproces van de Toegankelijkheidsrichtlijn te betrekken, bijvoorbeeld door goede praktijken uit te wisselen zodat micro-ondernemingen, hoewel ze niet verplicht zijn om aanpassingen te doen, toch in het debat betrokken worden om stappen te zetten naar meer toegankelijkheid.
In dit verband kan erop gewezen worden dat micro-ondernemingen niet volledig vrijgesteld worden van de toegankelijkheidsverplichtingen: micro-ondernemingen die tot televisiediensten toegang verschaffende diensten aanbieden, zijn inderdaad vrijgesteld van de toegankelijkheidsverplichtingen (art. 214/2, §2, laatste lid), maar micro-ondernemingen die aanbieders zijn van eindapparatuur met interactieve computerfuncties voor toegang tot televisiediensten moeten wel de toegankelijkheidsvoorschriften naleven. Zij zijn wel vrijgesteld van de verplichting tot documentatie van hun beoordeling wanneer zij een beroep doen op de uitzondering van fundamentele wijziging of onevenredige last (art. 214/2, §3, zesde lid). Op vraag van de Vlaamse Regulator voor de Media moeten zij echter wel de feiten kunnen aangeven die relevant zijn voor deze beoordeling. Deze uitzonderingen voor micro-ondernemingen zijn overgenomen uit de Toegankelijkheidsrichtlijn. Los daarvan worden stakeholders uit de sector aangespoord om de betrokken micro-ondernemingen goed te informeren en het uitwisselen van goede praktijken te bevorderen.
7. De Sectorraad Media stelt vast dat er van de andere bepalingen in het ontwerpdecreet, betreffende productplaatsing en enkele wijzigingen inzake regelgeving voor radio-omroeporganisaties, nergens gewag wordt gemaakt in de adviesvraag, de samenvatting in de nota aan de Vlaamse Regering en de samenvatting in de Memorie van Toelichting.
Deze opmerking is deels terecht. In de nota aan de Vlaamse Regering wordt wel degelijk naar deze wijzigingen verwezen (zie titel 2.A). De nodige verwijzingen worden toegevoegd in de teksten van het voorontwerp van decreet en van de memorie van toelichting.
8. Aansluitend bij het ontworpen artikel 99, tweede lid van het Mediadecreet formuleert de Sectorraad Media een voorstel om goederen of diensten van grote waarde te bepalen.
Dit is een interessant voorstel. In antwoord daarop kan verwezen worden naar het ontworpen artikel 99, tweede lid, dat stelt dat de Vlaamse Regering nadere criteria kan bepalen met betrekking tot de kwalificatie van goederen en diensten van grote waarde. Bij het uitwerken van deze criteria zal de suggestie van de sectorraad Media zeker in de analyse meegenomen worden. Het betrokken besluit van de Vlaamse Regering zal ook voor advies aan de Sectorraad voorgelegd worden, zodat hij op dat moment nog bijkomend advies kan geven, specifiek over dit thema.
9. De Sectorraad Media steunt het voorstel van artikel 7 om lokale radio-omroeporganisaties onder strikte voorwaarden toe te laten om bij evenementen in de gemeenten of steden waar ze actief zijn te mogen ontkoppelen op één van de hun toegewezen frequenties.
10. De Sectorraad geeft aan het principe van de wijziging die opgenomen is in artikel 8 te begrijpen, maar vindt het artikel (en de bijhorende passage in de Memorie van Toelichting) niet helder genoeg geformuleerd waardoor deze in de praktijk tot onduidelijkheid zouden kunnen leiden.
De tekst van het decreet werd slechts minimaal gewijzigd om coherentie te behouden met de formulering zoals die al bestaat/bestond voor de netwerkradio-omroeporganisaties, maar de tekst van de memorie werd uitvoerig aangepast en verduidelijkt.

2. INHOUD

A. ALGEMENE TOELICHTING

De toegang tot audiovisuele media voor personen met een handicap is de voorbije jaren op Europees vlak geconcretiseerd via twee richtlijnen: de richtlijn Audiovisuele Mediadiensten van 2018 (Richtlijn 2018/1808/EU) en de Toegankelijkheidsrichtlijn van 2019 (Richtlijn 2019/882/EU). De richtlijn Audiovisuele Mediadiensten van 2018 regelt de toegankelijkheid van de audiovisuele mediadiensten zelf. Deze richtlijn bepaalt dat de inhoud van televisiediensten in toenemende mate toegankelijker moet worden gemaakt voor personen met een handicap, en dit minstens met gebarentaal, ondertiteling, gesproken ondertiteling en audiobeschrijving. Deze richtlijn werd omgezet bij artikel 26 van het decreet van 19 maart 2021. De Toegankelijkheidsrichtlijn regelt de toegankelijkheid van diensten die toegang verschaffen tot audiovisuele mediadiensten, bijvoorbeeld websites, online toepassingen, elektronische applicaties op set-top boxen, elektronische programmagidsen, mobiele applicaties en geconnecteerde televisiediensten. Dezelfde richtlijn regelt ook de toegankelijkheid van eindapparatuur met interactieve computerfuncties voor toegang tot audiovisuele mediadiensten zoals bijvoorbeeld set-top boxen.

De Toegankelijkheidsrichtlijn heeft als algemene doelstelling het verbeteren van de werking van de eengemaakte markt voor specifieke toegankelijke producten en diensten, met aandacht voor de behoeften van het bedrijfsleven en de consumenten. Daarnaast moet deze richtlijn bijdragen aan de uitvoering van de Europese strategie inzake handicaps 2010-2020 en het VN-Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap.

De huidige toegankelijkheidseisen voor specifieke producten en diensten verschillen van lidstaat tot lidstaat, en soms zelfs binnen een lidstaat als er toegankelijkheidseisen op regionaal/lokaal niveau bestaan. Dit leidt tot een versnippering van de eengemaakte markt, en daardoor tot extra lasten voor het bedrijfsleven als bedrijven toegankelijke producten en diensten aan consumenten ter beschikking willen stellen.

Er was tot voor kort op EU-niveau geen coördinatie van nationale wetgeving inzake de toegankelijkheid van producten en diensten, en dus geen gemeenschappelijke definitie van de manier waarop producten en diensten toegankelijk moeten worden gemaakt. Zeker nu de lidstaten zich hebben verplicht tot de omzetting van de algemene bepalingen van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van personen met een handicap, waarbij de EU partij is, moet vermeden worden dat de lidstaten deze bepalingen op verschillende manieren in nationale wetgeving omzetten.

De interne markt voor specifieke toegankelijke producten en diensten zal beter functioneren als de belemmeringen voor het vrij verkeer ten gevolge van uiteenlopende toegankelijkheidsvoorschriften in de lidstaten worden opgeheven. Daardoor zou de beschikbaarheid van toegankelijke producten en diensten in de interne markt vergroten en de toegankelijkheid van relevante informatie verbeteren.

De Toegankelijkheidsrichtlijn is van toepassing op een brede waaier van producten en diensten waarvoor toegankelijkheidsvoorzieningen het hardst nodig zijn, op gebieden waar de verschillen in wetgeving het grootst zijn en de markt het meest versnipperd is, of waar een zeer grote kans bestaat dat dit kan gebeuren. De richtlijn is van toepassing op onder meer computers en besturingssystemen, digitale tv-diensten en -apparatuur, telefoniediensten en gerelateerde eindapparatuur, elektronische boeken, zelfbedieningsterminals, zoals geldautomaten,

kaartautomaten en incheckautomaten, elektronische handel, bankdiensten, diensten voor personenvervoer, bijvoorbeeld per vliegtuig, trein, bus of over zee; en hotels en servicebalies.

Met toepassing van artikel 5, paragraaf 1, II, nr. 4 van de Bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (BWHI) is de Vlaamse Gemeenschap verantwoordelijk voor “het beleid inzake mindervaliden, met inbegrip van de beroepsopleiding, de omscholing en de herscholing van mindervaliden en de mobiliteitshulpmiddelen, met uitzondering van:

1. de regelen betreffende en de financiering, met inbegrip van de individuele dossiers, van de toelagen aan de mindervaliden behoudens de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden;
2. de regelen betreffende de financiële tegemoetkoming voor de tewerkstelling van mindervalide werknemers, die toegekend wordt aan de werkgevers die minder-validen tewerkstellen”.

De Vlaamse Gemeenschap is derhalve mede verantwoordelijk voor de omzetting van de Toegankelijkheidsrichtlijn.

Gelet op haar bevoegdheid voor de inhoudelijke en technische aspecten van de audiovisuele en de auditieve mediadiensten (art. 4, 6° BWHI) moet de Vlaamse Gemeenschap de Toegankelijkheidsrichtlijn in elk geval omzetten in zoverre deze betrekking heeft op eindapparatuur voor gebruik door consumenten met interactieve computerfuncties en voor toegang tot audiovisuele mediadiensten, en op diensten die toegang verlenen tot audiovisuele mediadiensten waaronder elektronische programmagidsen (EPG's). Deze omzetting gebeurt via een wijziging van het Mediadecreet.

De Toegankelijkheidsrichtlijn moet omgezet zijn in Vlaamse regelgeving uiterlijk op 28 juni 2022. De voorschriften van deze richtlijn zijn van toepassing op producten die in de handel worden gebracht en diensten die worden verleend na de datum waarop het omzettingsdecreet van kracht wordt.

Teneinde dienstverleners voldoende tijd te geven om zich aan te passen aan de voorschriften van de toegankelijkheidsrichtlijn is voorzien in een overgangperiode van 5 jaar na de datum van toepassing van de richtlijn (dus na 28 juni 2025) waarin voor dienstverlening gebruikte producten die vóór die datum in de handel zijn gebracht, niet hoeven te voldoen aan de toegankelijkheidsvoorschriften van de richtlijn, tenzij deze producten tijdens de overgangperiode door de dienstverleners worden vervangen.

Naast de omzetting van de Toegankelijkheidsrichtlijn, bevat bijgaand voorontwerp van decreet een aantal bepalingen betreffende het gebruik van frequenties door erkende radio-omroeporganisaties, en een aantal wetgevingstechnische aanpassingen waarbij in overeenstemming met de omzendbrief wetgevingstechniek VR 2019/4 het “intrekken” van erkenningen, zendvergunningen en licenties wordt vervangen door het “opheffen” ervan.

Tevens worden enkele materiële correcties doorgevoerd aan artikels die ingevoerd werden door het decreet van 19 maart 2021.

Daarnaast wordt er ook een bepaling opgenomen die stelt dat het gratis ter beschikking stellen van goederen en diensten alleen als productplaatsing wordt gekwalificeerd als het gaat om goederen of diensten van grote waarde en dat de Vlaamse Regering in dit verband kan bepalen wat “goederen of diensten van grote waarde” zijn.

B. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Voor toelichting bij de artikelen kan worden verwezen naar de memorie van toelichting.

3. BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Het voorontwerp van decreet heeft geen budgettaire impact voor de Vlaamse Overheid.

B. ESR-TOETS

Deze is niet van toepassing op voorliggend voorontwerp van decreet.

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Het voorontwerp van decreet heeft geen impact op het personeel van de Vlaamse Overheid.

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Voorliggend voorontwerp van decreet heeft geen impact op de lokale en provinciale besturen.

4. VERDER TRAJECT

Eens de Vlaamse Regering haar tweede principiële goedkeuring heeft gegeven voor voorliggend voorontwerp van decreet zijn volgende vervolgstappen voorzien:

- inwinnen van het advies van de Raad van State (adviestermijn 30 dagen);
- voorleggen van het voorontwerp van decreet aan de Vlaamse Regering voor definitieve goedkeuring;
- voorstelling van het ontwerpdecreet aan de Commissie voor Cultuur, Jeugd Sport en Media van het Vlaams Parlement;
- bespreking van het ontwerpdecreet in de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement.

5. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar tweede principiële goedkeuring te hechten aan het bijgaande voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, wat betreft de gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2019/882 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 betreffende de toegankelijkheidsvoorschriften voor producten en diensten en de bijhorende memorie van toelichting;
- 2° de Vlaamse minister van media te gelasten over voornoemd voorontwerp van decreet het advies in te winnen van de Raad van State, met verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van 30 dagen, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Benjamin DALLE

Bijlagen:

- Advies van de Sectorraad Media van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media van 13 september 2021 bij het voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, wat betreft de gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2019/882 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 betreffende de toegankelijkheidsvoorschriften voor producten en diensten